

építőek. A lényeg közös keresése annak érdekében, hogy Isten Országá egyre inkább érvényre jusson mindazzal szemben, ami lealacsonyítja az embert és a teremtést. Ismételtén azt mondtam, prédikáltam és írtam: „Engem megölhetnek, de az igazságosság és a remény hangját nem.” Az egyház ezt a reményt hordozza.

1980. március 24-én meggyilkoltak, az eucharisztia ünneplése közben. Ezáltal Jézus és János követőjének tudom magam. Ezáltal örökre része vagyok a megtört kenyérnek, amely Jézusra emlékeztetve

életet ad a világnak, és megadja a feltámadás reményét.

Szeretném odakiáltani nektek, amit Václav Havel, a drámaíró, emberjogi harcos és egykori cseh elnök mondott. Számára a remény az ember belső dimenziója, amelynek semmi köze sincs a jósláshoz. A remény a szív irányítúje. Igazi mivolta szerint a remény nem az öröm amiatt, hogy a dolgok jó irányba haladnak. Nem is befektetés egy olyan vállalkozásba, amely a gyors siker útját ígéri. A remény inkább az a képesség, hogy bevessük magunkat valamiért, mert az jó, de nem

azért, mivel feltétel nélkül sikert ígér. A remény minden más, csak nem naiv optimizmus. A remény mély forrásokból meríti erejét. Nevezetesen abból a bizonyosságból, hogy van valami értelmes annak a távlatában, ami eljövőben van.

Ezért mindannyiottokkal így imádkozom: „Uram, jöjjön el a te országod!” *Adveniat regnum tuum. Señor, que venga tu reino, hoy y siempre.*

Forrás: Christ in der Gegenwart, 2017/50

Romero érseket ez év október 14-én szentté avatták

Az adventi négy gyertya

1. gyertya: A kezdetek

Ter 1,1-5: *Kezdetkor teremtette Isten az eget és a földet. A föld puszta volt és üres, sötétség borította a mélységeket, és Isten lelke lebegett a vizek fölött. Isten szólt: „Legyen világosság!”, és lett világosság. Isten látta, hogy a világosság jó. Isten elválasztotta a világosságot a sötétségtől. A világosságot nappalnak nevezte Isten, a sötétséget pedig éjszakának. Aztán este lett és reggel: az első nap.*

Minden dolog előtt a formátlan üresség volt. Sötétség borította a mélység arcát. Aztán az Istentől jövő szél, Isten Lelke végigsöpört a vizek felett. Isten hangja így szólt: Legyen világosság! Az első teremtés, minden dolgok kezdete a fény volt. Meggyújtjuk ezt a gyertyát Adventben, hogy Isten kezdetek óta fénylő világosságára emlékeztessen bennünket – a remény hajnalára, az eljövendő ígéretére.

GYERTYAGYÚJTÁS

IMA: A kezdetek óta tartó fény, a teremtés fénye világítson a mi világunkban és bennünk! Találjunk világosságot a legsötétebb időkben is, tudva, hogy a fény soha nem tud kialudni! Ahogyan várjuk a Jézusgyermek születését, úgy várjuk fényedet, egy új hajnal eljövételét.

2. gyertya: A fény a múltban

Iz 60,1-5: *Kelj föl, ragyogj föl, mert elérkezett világosságod, és az Úr dicsősége felragyogott fölötted! Mert még sötétség borítja a földet, és homály a nemzeteket, de fölötted ott ragyog az Úr, és dicsősége meg-*

nyilvánul rajtad. Népek jönnek világosságodhoz, és királyok a benned támadt fényességhez. Hordozd körül tekintetedet, és lásd: mind egybegyűlnek, és idejönnek hozzád. Fiaid messze távolból érkeznek, s lányaidat ölükből hozzák. Ennek láttára földerülsz, szíved dobog az örömtől, és kitágul. Mert feléd áramlik a tengerek gazdagsága, és ide özönlik a nemzetek kincse.

A számkivetés kétségbeesésében, az elhagyatottság reménytelenségében pirkadt fel Isten fénye. A visszatérés ígérete, a remény ünnepe megvalósult. A próféták kinyilvánították, hogy Isten volt a fény, és a fény már az emberekben világít, és ez a fény magához vonzza a világot. Ezt a második gyertyát azért gyújtjuk meg, hogy emlékeztessen bennünket, amikor elveszítjük a reményt, amikor számkivetettek vagyunk. Emlékezzünk, hogy Isten fénye másokon át fog világítani, és aztán újra rajtunk keresztül is.

GYERTYAGYÚJTÁS

IMA: Világ Reménye, világítson fényed előttünk az utunkon! Emlékezzünk, hogy a fény világít mögöttünk, és fényed nyomait megtaláljuk elődeink történeteiben és énekeiben, amelyeket ránk hagytak. Ha reménytelenséget érzünk, énekeljük fényed énekét, tudván, hogy fényed új úton jön el hozzánk.

3. gyertya: A jövő

Jel 21,22-26: *De templomot nem látam benne, mert a Mindenható, az Úr, az Isten és a Bárány a temploma. A városnak nincs szüksége sem Napra, sem Holdra,*

hogy világítsanak, mert az Isten dicsősége ragyogja be, világossága pedig a Bárány. Fényében járnak a nemzetek, és a föld királyai elhozzák bele dicsőségüket. Kapuit nem zárják be soha, hiszen ott nincs éjszaka. A népek odabordják kincseiket és értékeiket.

A jövőre tekintve azt mondtuk, hogy nem lesz már több fény. De Isten maga a fény, Isten Báránya a mi lámpásunk. Mindenki Isten fényében fog járni, nem lesz többé éjszaka. Az ablakok és ajtók mindig nyitva lesznek, hogy a fény mindig világítson. Meggyújtjuk ezt a harmadik gyertyát, hogy ünnepeljük Isten örömének fényességét, amely világítani fog örökkön örökké.

GYERTYAGYÚJTÁS

IMA: Isten Báránya, világ fényessége, ragyogj örökké! A reménytelenség, a félelem és a halál tűnjön el az árnyak között, amint megismerjük szeretetedet és fényedet a szívünkben, az életünkben, a világunkban, mindörökkön örökké. Ámen.

4. gyertya: A fény a jelenben

Jn 1,1-5: *Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige, ő volt kezdetben Istennél. Minden általa lett, nélküle semmi sem lett, ami lett. Benne az élet volt, s az élet volt az emberek világossága. A világosság világít a sötétségben, de a sötétség nem fogta fel.*

Visszanéztünk a múltba, a kezdetekhez és a jövőbe. De amit ismerünk, az a jelen. Ez az idő a mienk,